

[Ejnar Kjær.]

propriation af de til Anlæggene nødvendige Arealer efter de Regler, Lovforslaget anviser. Jeg finder det ogsaa rimeligt, at Københavns og Frederiksberg Kommuner kommer til at yde et vist Tilskud til Arbejdet; om det netop skal være 25 pCt. eller et andet Procental, er en anden Sag, jeg kunde godt tænke mig lidt mere, baade fordi det er af Hensyn til disse Byer, Anlæggene foretages, og fordi Arbejderne, der skal udføre dem, sikkert for en væsentlig Del vil blive hentet fra de to Kommuner. Om dette kan der imidlertid forhandles. Ligeledes mener jeg, man bør forhandle, om det ikke kunde være rimeligt, at Oplandskommunerne slap for at betale de 15 pCt. Stierne eller Vejene er jo ikke anlagt af Hensyn til disse Kommuner, og ofte kan deres Tilstedeværelse være til Gene for Befolkningen, og saa — og det er navnlig det, jeg tænker paa i denne Forbindelse — overlads Stierne og Vejene Kommunerne til Vedligeholdelse. Jeg er ikke klar over, hvor stærke disse Veje eller Stier skal kunne gøres, men faar de ikke fast Belægning af Asfalt eller Beton, saa skal der faktisk dagligt Tilsyn med dem, der skal i hvert Fald en aarlig Vedligeholdelse til, og det kan blive kostbart for Omegnskommunerne. Ikke mindst derfor mener jeg, at der kan være Grund til at drøfte Spørgsmaalet om disse Kommuners Fritagelse for at yde Tilskud.

Den beskæftigelsesmæssige Side af Forslaget har vi, som jeg har sagt, i det store og hele ingen Betæneligheder ved, men Loven bliver jo ogsaa, hvis Forslaget vedtages, som det er fremsat, en Fredningslov, og de Bestemmelser, der vedrører Fredningsforholdene, er jeg ikke saa glad for. Det er ikke nogen Hemmelighed, at der inden for mit Parti var adskillige, der var betænkelige ved Naturfredningsloven, da den blev vedtaget, og jeg skal indrømme, at jeg hørte til dem, der nærede visse Betæneligheder. De Aar, der er gaaet siden, har snarere forøget end formindsket vore Betæneligheder, og det kan derfor ikke undre, at vi ser med nogen Ængstelse paa den Udvidelse, der her faktisk søges gennemført af Fredningslovgivningen, navnlig gennem det forelagte Forslags §§ 2 og 3. Jeg vil tilstaa, at jeg ikke klart kan indse Grunden til eller Nødvendigheden af, at man pludselig tilsidesætter de hidtidige Myndigheder og bemyndiger Statsministeren baade til at paalægge Frednings-servitutter og til at give Paalæg om Fastsættelse af Byggelinier, men ogsaa om disse Ting kan der naturligvis forhandles i det

Udvalg, som jeg forstaaer vil blive nedsat. Enkeltheder bør forhandles, men Forslaget i sin Helhed kan jeg anbefale.

Carsten Raft: Selve Lovforslagets Formaal skal jeg ikke ofre mange Ord, jeg havde Anledning til for 3—4 Aar siden, under Omtalen af de Arbejder, der skulde udføres under en eventuelt indført Arbejdspligt her i Landet, at omtale disse Foranstaltninger meget indgaaende, og jeg kunde igen henlede Opmærksomheden derpaa, dengang man gennemførte Loven om Cyklestier langs Færdselsvejene. Man kan nok sige, at det har varet nogen Tid, før man kom igennem det, men det er ogsaa en helt ny Institution, man her skal ind paa, og jeg synes i og for sig, at Tanken er modnet relativt hurtigt. Der skal jo som Regel ekstraordinære Begivenheder til for at sætte Ting i Gang paa helt nye Omraader, og disse ekstraordinære Begivenheder er altsaa indtruffet.

Planen gennemføres mærkeligt nok paa en Tid, hvor der er mindre Brug for det, idet Automobilerne jo i saa stort Tal er forsvundet fra Færdselsvejene, og det er kendeligt for dem, der følger Udviklingen derude, at Cyklisternes Tal derfor er taget meget stærkt til paa Vejene i Øjeblikket; men der kommer en Dag, hvor Automobilerne kommer tilbage, og saa vil det være meget værdifuldt, at man kan faa særlige Udfaldsveje fra Byen, ikke alene for Cyklisterne, men ogsaa for Fodgængerne og for Automobilisterne, at man altsaa kan faa skilt ud den Færdselshindring, der bestaar i de mange Cyklister og Fodgængere. Jeg synes, det er en god og tiltalende Tanke, at man i en vanskelig Tid, hvor de normale Beskæftigelsesmuligheder til en vis Grad svinder ind, gaar i Gang med Opgaver som ny Landvinding for Danmark, at daarlig Jord gøres mere værdifuld og nyttig, at industrielle Fremstød gennemføres, at den Ungdom, der er henvist til Lediggang, faar bedre Vilkaar, men ogsaa, at Landbøndernes Fritidsliv og Bygdommens Fritidsliv faar ganske andre Betingelser, end de har haft hidtil.

Jeg har et Par Indvendinger mod Lovforslaget. Jeg har en sproglig Indvending. Jeg tror med Hensyn til de anvendte Udtryk Cyklesti og Gangsti, at det er den almindelige Opfattelse, at en Cyklesti er en Sti langs en Færdselsvej, til hvilken Cykler særlig er henvist, og at en Gangsti ogsaa overvejende er en saadan Sti. I den moderne Nomenklatur, som er kommet i Anledning af disse nye Former for Veje, hedder det Fodsti — ligesom det vel nok mere